ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.7.2021
COM(2021) 388 final

2021/0208 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σύμβαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Επί του παρόντος, οι πολίτες και οι επιχειρήσεις της ΕΕ που επιδιώκουν την αναγνώριση και την εκτέλεση σε τρίτη χώρα δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε στην ΕΕ αντιμετωπίζουν ένα κατακερματισμένο νομικό τοπίο λόγω της έλλειψης ενός ολοκληρωμένου διεθνούς πλαισίου για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Αυτό σημαίνει ότι οι πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις έχουν κατοχυρωθεί με δικαστικές αποφάσεις καλούνται να περιηγηθούν σε ένα συνονθύλευμα εθνικών δικαίων τρίτων χωρών σχετικά με την αποδοχή αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων, καθώς και σε ισχύουσες διμερείς, περιφερειακές και πολυμερείς συνθήκες. Ως εκ τούτου, για να έχουν οποιαδήποτε πιθανότητα εκτέλεσης της απόφασης που τους αφορά, όσοι εμπλέκονται σε διεθνείς νομικές διαφορές πρέπει να επενδύουν πόρους, χρόνο και συχνά εξωτερική εμπειρογνωσία για να καταρτίσουν μια άρτια στρατηγική επίλυσης διαφορών. Η πολυπλοκότητα αυτή, καθώς και τα συναφή έξοδα και η ανασφάλεια δικαίου, είναι αποτρεπτικοί παράγοντες που μπορεί να ωθήσουν τις επιχειρήσεις και τους πολίτες είτε να αποφεύγουν τη δικαστική διαδικασία και να αναζητούν άλλες μορφές επίλυσης διαφορών, είτε να παραιτούνται από τη διεκδίκηση των απαιτήσεών τους, είτε να αποφασίζουν να μην εμπλακούν καθόλου σε διεθνείς συναλλαγές. Αυτό, με τη σειρά του, μπορεί να έχει αρνητικό αντίκτυπο στην προθυμία των επιχειρήσεων και των πολιτών της ΕΕ να συμμετέχουν σε διεθνείς εμπορικές και επενδυτικές δραστηριότητες. Επιπλέον, επειδή η εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων της ΕΕ σε τρίτες χώρες είναι αβέβαιη, το δικαίωμα πρόσβασης των επιχειρήσεων και των πολιτών της ΕΕ στη δικαιοσύνη παρεμποδίζεται.

Η αύξηση των διεθνών εμπορικών και επενδυτικών ροών αυξάνει αυτούς τους νομικούς κινδύνους για τις επιχειρήσεις και τους πολίτες της ΕΕ, αλλά η κατάσταση αυτή μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω ενός προβλέψιμου συστήματος διασυνοριακής αναγνώρισης και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Ωστόσο, μέχρι πρόσφατα, στο διεθνές επίπεδο η αναγνώριση και η εκτέλεση των αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις δεν ρυθμίζονταν διεξοδικά, ακόμη και αν υπάρχουν ορισμένες διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες με περιορισμένο πεδίο εφαρμογής. Η κατάσταση αυτή άλλαξε με την έγκριση, τον Ιούλιο του 2019, της **σύμβασης για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις** (στο εξής: σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις)[1].

Η σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις, που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (στο εξής: HCCH), έχει τη δυνατότητα να βελτιώσει το ισχύον σύστημα κυκλοφορίας των αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων. Στόχος της σύμβασης είναι η προώθηση της ουσιαστικής πρόσβασης στη δικαιοσύνη για όλους και η διευκόλυνση των πολυμερών εμπορικών συναλλαγών και επενδύσεων που βασίζονται σε κανόνες, καθώς και της κινητικότητας, μέσω της δικαστικής συνεργασίας[2].

Η ΕΕ υποστήριζε ανέκαθεν τη δημιουργία ενός πολυμερούς συστήματος για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και, ως εκ τούτου, συμμετείχε ενεργά στη διαδικασία διαπραγμάτευσης της σύμβασης ενόψει της πιθανής προσχώρησής της σ' αυτό το μελλοντικό διεθνές σύστημα. Με βάση την εντολή που

[1] Σύμβαση της 2ας Ιουλίου 2019 για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

[2] Προοίμιο της σύμβασης για τις δικαστικές αποφάσεις.

έδωσε το Συμβούλιο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον Μάιο του 2016[3], η Επιτροπή εκπροσώπησε τα συμφέροντα της Ένωσης κατά τη διαπραγματευτική διαδικασία στο πλαίσιο της HCCH.

Οι διαπραγματεύσεις της σύμβασης για τις δικαστικές αποφάσεις ολοκληρώθηκαν επιτυχώς τον Ιούλιο του 2019 και η σύμβαση είναι επί του παρόντος ανοικτή προς υπογραφή, κύρωση ή προσχώρηση. Σε περίπτωση προσχώρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις, όπως προτείνεται από την Επιτροπή, η σύμβαση θα εφαρμόζεται στην αναγνώριση και την εκτέλεση των εισερχόμενων και των εξερχόμενων δικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ και των άλλων συμβαλλόμενων κρατών της σύμβασης.

Η παρούσα πρόταση συνάδει με τους στόχους της Επιτροπής που καθορίζονται στις πολιτικές κατευθυντήριες γραμμές για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2019-2024)[4], ιδίως όσον αφορά την προτεραιότητα «Νέα ώθηση για την ευρωπαϊκή δημοκρατία»[5]. Συνάδει με τη δέσμευση της Ένωσης για πολυμερή προσέγγιση στις διεθνείς σχέσεις και είναι πιθανό να ενθαρρύνει άλλες χώρες και εμπορικούς εταίρους της ΕΕ να προσχωρήσουν στη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις. Η προσχώρηση της ΕΕ σε πολυμερή σύμβαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις θα ήταν επίσης σύμφωνη με την πολιτική της Ένωσης που αποσκοπεί στην ενίσχυση της ανάπτυξης του διεθνούς εμπορίου και των ξένων επενδύσεων, καθώς και της κινητικότητας των πολιτών σε όλο τον κόσμο.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η ΕΕ διαθέτει ένα καλά ανεπτυγμένο σύστημα[6] αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις μεταξύ των κρατών μελών, το οποίο τέθηκε σε εφαρμογή ως απαραίτητο συμπλήρωμα στην ενιαία αγορά της. Ωστόσο, ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια[7] δεν εφαρμόζεται στην αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται σε τρίτες χώρες.

Στο διεθνές επίπεδο, η ΕΕ έχει συνάψει διεθνή σύμβαση με τα κράτη του ΕΟΧ και την Ελβετία (σύμβαση του Λουγκάνο του 2007[8]). Επιπλέον, μια πρώτη προσπάθεια για τη θέσπιση πολυμερούς πλαισίου για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων οδήγησε στη σύναψη της σύμβασης του 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας[9]. Η σύμβαση αυτή διασφαλίζει την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών

---

3 Βλ. τα *αποτελέσματα της συνόδου του Συμβουλίου «Ανταγωνιστικότητα» (3470η σύνοδος του Συμβουλίου) της 26ης και 27ης Μαΐου 2016, αριθ. 9357/16,* και το *σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου (αριθ. 8814/16) με την οποία επιτρέπεται η έναρξη διαπραγματεύσεων σχετικά με σύμβαση για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (η σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις) στο πλαίσιο της συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο*.

4 https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_el.pdf.

5 Παράλληλα με την υποστήριξη των στόχων των πρωταρχικών κατηγοριών «*Μια ισχυρότερη Ευρώπη στον κόσμο*» και «*Μια οικονομία στην υπηρεσία των ανθρώπων*».

6 Βλ. κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες Ια).

7 Ό.π.

8 Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 339 της 21.12.2007, σ. 3).

9 Σύμβαση της 30ής Ιουνίου 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας.

αποφάσεων σε περιπτώσεις όπου τα μέρη έχουν συμφωνήσει σχετικά με το δικαστήριο που έχει αποκλειστική δικαιοδοσία να εκδικάσει τη διαφορά τους. Η Ένωση κύρωσε τη σύμβαση αυτή το 2015, πράγμα που σημαίνει ότι αποτελεί πλέον μέρος του κεκτημένου της Ένωσης.

Πέραν της σύμβασης του 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας, η οποία έχει περιορισμένο μόνο πεδίο εφαρμογής, δεν υπάρχει παγκόσμιο πολυμερές πλαίσιο για την κυκλοφορία των δικαστικών αποφάσεων.

Ως εκ τούτου, η σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις θα συμπληρώσει το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο στην Ένωση, εξασφαλίζοντας την κυκλοφορία αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων πέραν του υφιστάμενου συστήματος που εφαρμόζεται μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ και του ΕΟΧ και της Ελβετίας.

Το εσωτερικό κεκτημένο της ΕΕ δεν θα επηρεαστεί από τη σύμβαση ελλείψει δήλωσης, διότι οι δύο πράξεις εφαρμόζονται σε διαφορετικά πλαίσια[10]. Αυτό συμβαίνει διότι ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια εφαρμόζεται στην αναγνώριση και την εκτέλεση ενδοενωσιακών δικαστικών αποφάσεων, ενώ η σύμβαση θα εφαρμόζεται σε αποφάσεις που προέρχονται από τρίτες χώρες. Ωστόσο, απαιτείται δήλωση προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η επίτευξη των στόχων πολιτικής του κανονισμού Βρυξέλλες Ια δεν επηρεάζεται από την προσχώρηση στη σύμβαση. Ειδικότερα, στις υποθέσεις που αφορούν εμπορικές μισθώσεις, ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια παρέχει αποκλειστική δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το ακίνητο. Η σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις δεν περιλαμβάνει τέτοιους κανόνες αποκλειστικής δικαιοδοσίας για τις εμπορικές μισθώσεις. Ως εκ τούτου, βάσει της σύμβασης, τα κράτη μέλη θα υποχρεούνταν να αναγνωρίζουν και να εκτελούν δικαστικές αποφάσεις τρίτων χωρών σχετικά με εμπορικές μισθώσεις ακινήτων που βρίσκονται στην επικράτειά τους. Αυτό θα ερχόταν σε αντίθεση με τον στόχο πολιτικής στον οποίο βασίζεται ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια, ο οποίος συνίσταται στη χορήγηση αποκλειστικής δικαιοδοσίας στα δικαστήρια της ΕΕ για τις διαφορές που αφορούν ακίνητα που βρίσκονται στην ΕΕ.

Ως εκ τούτου, κατά την προσχώρηση θα πρέπει να υποβληθεί στοχευμένη δήλωση που να εξαιρεί την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων για εμπορικές μισθώσεις ακινήτων που βρίσκονται στην ΕΕ. Αυτή η περιορισμένη δήλωση διασφαλίζει τη συνοχή της σύμβασης με το κεκτημένο της ΕΕ χωρίς να παρεμποδίζει την πλήρη επίτευξη όλων των στόχων πολιτικής της παρούσας πρότασης.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις είναι το αποτέλεσμα μιας σταδιακής διαδικασίας διευκόλυνσης της κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων σε ολόκληρο τον κόσμο. Βασίζεται στη σύμβαση του 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας, με στόχο την επέκταση των δικαστικών αποφάσεων που μπορούν να κυκλοφορούν μεταξύ των κρατών. Οι συμφωνίες που εγκρίνονται στο πλαίσιο της Συνδιάσκεψης της Χάγης έχουν ως στόχο να επιτύχουν τα ανωτέρω χωρίς να παρεμβαίνουν στις ειδικές συμφωνίες που τυχόν υπάρχουν σε συγκεκριμένους τομείς, όπως η ναυσιπλοΐα και οι μεταφορές, ούτε σε υφιστάμενες διμερείς συμφωνίες.

[10] Βλ. άρθρο 23 παράγραφος 4 της σύμβασης για τις δικαστικές αποφάσεις. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η εφαρμογή της σύμβασης του Λουγκάνο ή της σύμβασης του 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας ομοίως δεν θα επηρεαζόταν από τη σύμβαση, καθώς οι προγενέστερες συνθήκες υπερισχύουν βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 2.

Λόγω της αύξησης της ασφάλειας δικαίου και της μείωσης του κόστους και της διάρκειας των διαδικασιών των διεθνών δικαστικών διαφορών, η σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις έχει τη δυνατότητα να ενθαρρύνει τις επιχειρήσεις και τους πολίτες της ΕΕ να συμμετέχουν σε διεθνείς συναλλαγές, με αποτέλεσμα την αύξηση του όγκου του διασυνοριακού εμπορίου και των επενδύσεων.

Τέλος, η προσχώρηση στη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις συνάδει με τη δέσμευση της Ένωσης για πολυμερή προσέγγιση και για μια παγκόσμια τάξη βασισμένη σε κανόνες.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η αρμοδιότητα της Ένωσης να ρυθμίζει τα θέματα αναγνώρισης και εκτέλεσης αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις βασίζεται στο άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας κατά το μέτρο που η σύναψη αυτή ενδέχεται να επηρεάσει τους κοινούς κανόνες της ΕΕ ή να μεταβάλει την εμβέλειά τους. Ως αποτέλεσμα της έκδοσης του κανονισμού Βρυξέλλες Ι, η Ένωση απέκτησε αυτή την αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα για τη ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων τρίτων χωρών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις[11].

Ως εκ τούτου, η σύμβαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων εμπίπτει στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης. Η Ένωση μπορεί να προσχωρήσει σ' αυτή βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 2 στοιχείο α) και του άρθρου 218 παράγραφος 6 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Άνευ αντικειμένου

• Αναλογικότητα

Οι στόχοι της παρούσας πρότασης είναι να βελτιωθεί η πρόσβαση στη δικαιοσύνη για τους διαδίκους από την ΕΕ μέσω της διευκόλυνσης της αναγνώρισης και της εκτέλεσης αποφάσεων που εκδίδονται από δικαστήρια της ΕΕ οπουδήποτε διαθέτει ο οφειλέτης περιουσιακά στοιχεία, να αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου για τις επιχειρήσεις και τους πολίτες που συμμετέχουν σε διεθνείς συναλλαγές και να μειωθούν το κόστος και η διάρκεια των διαδικασιών σε διασυνοριακές δικαστικές διαφορές. Παράλληλα, η παρούσα πρόταση επιδιώκει να επιτρέψει την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων τρίτων χωρών στην ΕΕ μόνον εφόσον τηρούνται οι θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της ΕΕ και δεν θίγεται το εσωτερικό κεκτημένο.

---

[11] Αυτό επιβεβαιώθηκε από το ΔΕΕ στη *γνωμοδότησή του για τη σύμβαση του Λουγκάνο*, όπου το ΔΕΕ έκρινε ότι η αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ισχύει, μεταξύ άλλων, για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων τρίτων χωρών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Βλ. γνωμοδότηση 1/03, ECLI:EU:C:2006:81.

Οι στόχοι αυτοί μπορούν να επιτευχθούν μόνο με την προσχώρηση σε ένα σύστημα αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων μεταξύ κρατών, όπως αυτό που θεσπίστηκε με τη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις. Η δυνατότητα διαπραγμάτευσης πολυμερών ή διμερών συμφωνιών για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων δεν είναι πλέον διαθέσιμη στα κράτη μέλη, διότι η εξωτερική αρμοδιότητα σε θέματα διεθνούς δικαιοδοσίας και αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ανήκει αποκλειστικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η μονομερής δράση σε επίπεδο ΕΕ δεν θα επιτύγχανε τους προαναφερθέντες στόχους, διότι δεν θα διευκόλυνε την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων της ΕΕ σε τρίτες χώρες.

Τέλος, η προσχώρηση σε υφιστάμενο πολυμερές πλαίσιο στη διαπραγμάτευση του οποίου συνέβαλε η ΕΕ θα ήταν αποδοτικότερη από την έναρξη διαπραγματεύσεων με τρίτες χώρες σε διμερές επίπεδο. Ανάλογα με τον αριθμό των κρατών που θα προσχωρήσουν στη σύμβαση, θα εξασφαλιστεί ένα κοινό νομικό πλαίσιο για τον χειρισμό των δικαστικών αποφάσεων τρίτων χωρών απ' όπου και αν προέρχονται. Θα εξασφαλιστεί επίσης ένα κοινό νομικό πλαίσιο για τις επιχειρήσεις και τους πολίτες της ΕΕ που επιδιώκουν την αναγνώριση και την εκτέλεση σε τρίτες χώρες αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από δικαστήρια της ΕΕ[12].

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Άνευ αντικειμένου

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Άνευ αντικειμένου

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Στο πλαίσιο της αξιολόγησης των διαφόρων επιλογών πολιτικής που συνδέονται με τη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις, η Επιτροπή ζήτησε τη γνώμη των ενδιαφερόμενων μερών μέσω ανοικτής δημόσιας διαβούλευσης και εργαστηρίου με τα κράτη μέλη[13]. Επιπλέον, εκπονήθηκε μελέτη από εξωτερικό ανάδοχο, ο οποίος διεξήγαγε επίσης σειρά δραστηριοτήτων διαβούλευσης, όπως διαδικτυακή έρευνα, στοχευμένες συνεντεύξεις με ενδιαφερόμενα μέρη, καθώς και διανομή ερωτηματολογίου στις αρχές των κρατών μελών.

Οι εν λόγω δραστηριότητες διαβούλευσης έδειξαν ότι η προσχώρηση στη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις υποστηριζόταν τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από τη συντριπτική πλειονότητα των ενδιαφερόμενων μερών (για παράδειγμα, επαγγελματίες του νομικού

[12] Σχετικά με το θέμα αυτό, βλ. επίσης τα τμήματα 3 και 4 της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

[13] Στο πλαίσιο του εργαστηρίου, τα κράτη μέλη εξέφρασαν τις προκαταρκτικές απόψεις τους εν αναμονή περαιτέρω ανάλυσης των επιπτώσεων όλων των επιλογών πολιτικής.

κλάδου, επιχειρήσεις, επαγγελματικές οργανώσεις δικηγόρων και δικαστικών επιμελητών, πανεπιστημιακούς). Όσον αφορά το ενδεχόμενο υποβολής δηλώσεων[14], τα κράτη μέλη αντιτάχθηκαν σε δήλωση βάσει του άρθρου 19 της σύμβασης και δεν εξέφρασαν σαφείς απόψεις σχετικά με τις δηλώσεις βάσει του άρθρου 18. Μόνο ένας μικρός αριθμός ενδιαφερόμενων μερών τάχθηκε υπέρ της προσχώρησης με δήλωση βάσει του άρθρου 19, ενώ δεν διαπιστώθηκε σαφής τάση για τις δηλώσεις βάσει του άρθρου 18.

Τα στοιχεία από τις εν λόγω δραστηριότητες διαβούλευσης ήταν πολύ σημαντικά για τη διαμόρφωση των απόψεων της Επιτροπής όσον αφορά τη βέλτιστη προσέγγιση που έπρεπε να υιοθετηθεί στην παρούσα πρόταση. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή αποφάσισε να προτείνει την προσχώρηση της ΕΕ στη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις με μια περιορισμένη, στοχευμένη δήλωση που να εξαιρεί την αναγνώριση και την εκτέλεση από τα δικαστήρια της ΕΕ αποφάσεων τρίτων χωρών επί εμπορικών μισθώσεων ακινήτων που βρίσκονται στην ΕΕ.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Κατά τη διαδικασία διαπραγμάτευσης της σύμβασης για τις δικαστικές αποφάσεις, η Επιτροπή διαβουλευόταν συνεχώς με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και βασίστηκε στην εμπειρογνωσία τους. Επιπλέον, η γνώμη εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών ζητήθηκε επίσης στο πλαίσιο των προπαρασκευαστικών εργασιών για την παρούσα πρόταση.

Η Επιτροπή βασίστηκε επίσης σε μελέτη που εκπονήθηκε από εξωτερικό ανάδοχο για να στηρίξει την ανάλυση της εκτίμησης επιπτώσεων. Η μελέτη αυτή[15] περιέχει εκτενή οικονομική και νομική ανάλυση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών πολιτικής. Η μελέτη χρησιμοποιεί διάφορα εργαλεία ανάλυσης, από τη χρήση εμπειρικών δεδομένων που συλλέχθηκαν με διάφορους τρόπους (διαδικτυακή έρευνα, ερωτηματολόγιο και συνεντεύξεις) μέχρι στατιστικές ή ανάλυση βάσει εγγράφων. Στις περιπτώσεις που δεν υπήρχαν διαθέσιμα ποσοτικά στοιχεία, χρησιμοποιήθηκαν ποιοτικές εκτιμήσεις. Οι εκτιμήσεις αυτές, καθώς και οι διάφορες παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν, επιβεβαιώθηκαν από εξωτερικούς εμπειρογνώμονες σε συνάντηση στο πλαίσιο εργαστηρίου.

Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καταλληλότερος τρόπος για την επίτευξη των στόχων πολιτικής είναι η προσχώρηση στη σύμβαση χωρίς καμία δήλωση. Το συμπέρασμα αυτό αντικατοπτρίζεται στην παρούσα πρόταση, καθώς η προσχώρηση στη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις προτείνεται μόνο με μια περιορισμένη, στοχευμένη δήλωση που θεωρείται αναγκαία για την επίτευξη συνοχής με το ισχύον κεκτημένο της ΕΕ. Παράλληλα, μια τόσο περιορισμένη δήλωση δεν εμποδίζει την επίτευξη των άλλων στόχων της παρούσας πρότασης ούτε την αποδοτικότητά της όσον αφορά τα αναμενόμενα άμεσα οφέλη για τις επιχειρήσεις και τους πολίτες της ΕΕ.

Τέλος, η Επιτροπή βασίστηκε στην εκτεταμένη εμπειρογνωσία σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων που υπάρχει σε επίπεδο ΕΕ, η οποία απορρέει από την εφαρμογή του κανονισμού Βρυξέλλες Ια και του προηγούμενου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001[16], που διαδέχθηκε τη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968[17] με το ίδιο

[14] Δήλωση βάσει του άρθρου 18 της σύμβασης (για την εξαίρεση ορισμένων υποθέσεων) και/ή του άρθρου 19 (για την εξαίρεση των αποφάσεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις που αφορούν κράτη).

[15] Θα δημοσιευθεί μόλις εγκριθεί η παρούσα πρόταση.

[16] Βλ. κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1).

αντικείμενο. Το ΔΕΕ έχει παράσχει εκτενή καθοδήγηση σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή αυτών των πράξεων σε επίπεδο ΕΕ.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η σκοπιμότητα της προσχώρησης της ΕΕ στη σύμβαση εξετάστηκε στο πλαίσιο έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων. Για το σενάριο της προσχώρησης της ΕΕ στη σύμβαση ελήφθησαν υπόψη διάφορες εναλλακτικές επιλογές πολιτικής. Σ' αυτές τις επιλογές πολιτικής περιλαμβανόταν η προσχώρηση είτε χωρίς δήλωση είτε με ειδικά καθορισμένες δηλώσεις — είτε με δήλωση βάσει του άρθρου 18 της σύμβασης που να εξαιρεί ορισμένες υποθέσεις από το πεδίο εφαρμογής (καταναλωτικές, εργατικές ή ασφαλιστικές υποθέσεις και/ή εμπορικές μισθώσεις ακινήτων) είτε με δήλωση βάσει του άρθρου 19 της σύμβασης που να εξαιρεί τις αποφάσεις σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις στις οποίες εμπλέκονται κράτη ή κρατικές οντότητες.

Η προτιμώμενη επιλογή είναι η προσχώρηση στη σύμβαση με περιορισμένη, στοχευμένη δήλωση που να εξαιρεί την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων επί εμπορικών μισθώσεων ακινήτων που βρίσκονται στην ΕΕ.

Για τους σκοπούς της ποσοτικοποίησης των επιπτώσεων της σύμβασης για τις δικαστικές αποφάσεις στην κυκλοφορία των δικαστικών αποφάσεων μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών, πραγματοποιήθηκε η παραδοχή εργασίας ότι οκτώ επιλεγμένες τρίτες χώρες θα προσχωρούσαν στη σύμβαση. Οι επιλεγείσες τρίτες χώρες ήταν η Αργεντινή, η Αυστραλία, η Βραζιλία, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Ιαπωνία, ο Καναδάς, η Κίνα και η Νότια Κορέα. Όλες οι επιπτώσεις εκτιμήθηκαν για την περίοδο αναφοράς 2022-2026.

Η προτιμώμενη επιλογή θα βελτιώσει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη και θα αυξήσει την ασφάλεια δικαίου και την προβλεψιμότητα στις διεθνείς δικαστικές διαφορές. Τα άμεσα οφέλη για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις της ΕΕ στο πλαίσιο της προσπάθειάς τους για αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικής απόφασης της ΕΕ στις επιλεγμένες τρίτες χώρες εκτιμάται ότι θα ανέλθουν μεταξύ 1,1 και 2,6 εκατ. EUR έως το 2026. Αυτό οφείλεται στην προβλεπόμενη μείωση κατά 10 %-20 % των εξόδων που συνδέονται με την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων της ΕΕ σε τρίτες χώρες. Επιπλέον, η μέση διάρκεια της διαδικασίας αναμένεται να μειωθεί κατά τρεις έως έξι μήνες κατά μέσο όρο.

Ένα απλούστερο και πιο προβλέψιμο σύστημα για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις θα προαγάγει επίσης το διεθνές εμπόριο και τις επενδύσεις. Καθώς το διεθνές εμπόριο και οι επενδύσεις είναι πιθανόν να αυξηθούν, μπορεί να υπάρξουν θετικές επιπτώσεις τόσο σε μικροοικονομικό όσο και σε μακροοικονομικό επίπεδο, καθώς και θετικές επιπτώσεις στις ευκαιρίες απασχόλησης. Ιδίως οι ΜΜΕ θα επωφεληθούν από τη βελτιωμένη πρόσβαση στη δικαιοσύνη και την ασφάλεια δικαίου στις διεθνείς συναλλαγές που θα προσφέρει η σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις.

Μάλιστα, η προτιμώμενη επιλογή πολιτικής ευθυγραμμίζεται πλήρως με το κεκτημένο της ΕΕ σ' αυτό το θέμα, και συγκεκριμένα με τον κανονισμό Βρυξέλλες Ια. Σύμφωνα με την προτιμώμενη επιλογή, οι εμπορικές μισθώσεις εξαιρούνται από την εφαρμογή της σύμβασης, δεδομένου ότι ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια απονέμει αποκλειστική δικαιοδοσία στα

[17] Βλ. σύμβαση των Βρυξελλών του 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 299 της 31.12.1972, σ. 32).

δικαστήρια της ΕΕ για την εκδίκαση των διαφορών που αφορούν εμπορικές μισθώσεις ακινήτων που βρίσκονται στην ΕΕ.

Από την άλλη πλευρά, δεν κρίθηκε αναγκαία δήλωση που να εξαιρεί τις άλλες εξετασθείσες υποθέσεις[18]. Η σύμβαση παρέχει επαρκή προστασία στα ασθενέστερα μέρη (καταναλωτές, εργαζομένους ή λήπτες ασφάλισης, ασφαλισμένους ή δικαιούχους ασφαλιστηρίου συμβολαίου), αν και με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι το κεκτημένο της ΕΕ. Επιπλέον, σε αντίθεση με τις εμπορικές μισθώσεις ακινήτων που βρίσκονται στην ΕΕ, άλλες δηλώσεις, με ευρύτερο πεδίο εφαρμογής, θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πλήρη επίτευξη των στόχων της παρούσας πρωτοβουλίας.

Στις 23 Απριλίου 2021 η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου διατύπωσε θετική γνώμη για την έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις κόστους για τις ΜΜΕ. Επιπλέον, επειδή οι ΜΜΕ τείνουν να προτιμούν τη δικαστική διαδικασία σε σχέση με τη διαιτησία, η αύξηση της ασφάλειας δικαίου, σε συνδυασμό με το χαμηλότερο κόστος και τη συντομότερη διάρκεια των διαδικασιών των διεθνών δικαστικών διαφορών, αναμένεται να έχει θετικό αντίκτυπο στην προθυμία τους να συμμετέχουν σε διεθνείς συναλλαγές ή να τις επεκτείνουν. Η προσχώρηση στη σύμβαση ενδέχεται επίσης να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα των ΜΜΕ. Αυτό συμβαίνει διότι το κόστος των διεθνών δικαστικών διαδικασιών και, ως εκ τούτου, εμμέσως, της άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας σε διεθνές επίπεδο θα μειωθεί, γεγονός που θα προσφέρει στις ΜΜΕ που έχουν την έδρα τους στην ΕΕ συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των επιχειρήσεων από χώρες που δεν έχουν κυρώσει τη σύμβαση. Η πρόταση αναμένεται να έχει επίσης θετικό αντίκτυπο στο διεθνές εμπόριο και τις επενδύσεις.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η πρόταση αποσκοπεί στη βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη για τις επιχειρήσεις και τους πολίτες της ΕΕ, διότι η διασυνοριακή αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του δικαιώματος πρόσβασης στη δικαιοσύνη, θα βελτιωθούν γενικά και θα είναι πιο προβλέψιμες. Η σύμβαση αντικατοπτρίζει σε μεγάλο βαθμό τους κανόνες σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων που εφαρμόζονται εσωτερικά στην ΕΕ (κανονισμός Βρυξέλλες Ια). Κατά συνέπεια, η σύμβαση δεν αποκλίνει καταρχήν από τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές του δίκαιου χαρακτήρα των διαδικασιών της ΕΕ. Ιδίως, η σύμβαση προβλέπει λόγο άρνησης της αναγνώρισης και της εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων που δεν συνάδουν με τις θεμελιώδεις αρχές του δίκαιου χαρακτήρα των διαδικασιών ή με τη δημόσια τάξη του κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση και η εκτέλεση. Αυτό θα συμβάλει να διασφαλιστεί, βάσει μιας δοκιμασμένης προσέγγισης[19], ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως το δικαίωμα υπεράσπισης ή το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, έχουν τηρηθεί δεόντως σε τρίτη χώρα. Επιπλέον, με τη βελτίωση της αναγνώρισης και της εκτέλεσης σε τρίτες χώρες αποφάσεων που εκδίδονται από δικαστήρια της ΕΕ, η σύμβαση αναμένεται να διευκολύνει την επιχειρηματική ελευθερία και να ενισχύσει τον σεβασμό του δικαιώματος ιδιοκτησίας στην ΕΕ.

[18] Πρόκειται για τις καταναλωτικές, τις εργατικές και τις ασφαλιστικές υποθέσεις.

[19] Εκτός από τον κανονισμό Βρυξέλλες Ια, η προσέγγιση αυτή εφαρμόστηκε επίσης στη σύμβαση του Λουγκάνο και στη σύμβαση του 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δεν υπάρχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Τα κράτη μέλη ενδέχεται να επιβαρυνθούν με εφάπαξ δαπάνες για την εφαρμογή της σύμβασης και ενδέχεται να υπάρχουν ελαφρώς υψηλότερες δαπάνες για το δικαστικό σύστημα των κρατών μελών λόγω της αναμενόμενης ελαφράς αύξησης του αριθμού των υποθέσεων. Ωστόσο, αναμένεται ότι οι δαπάνες αυτές θα αντισταθμιστούν μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα από την αναμενόμενη μείωση της διάρκειας των διαδικασιών.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Δεδομένου ότι η πρόταση αφορά την προσχώρηση της ΕΕ σε διεθνή σύμβαση που περιέχει σαφείς κανόνες σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων, δεν θα καταρτιστεί σχέδιο εφαρμογής.

Όσον αφορά την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της πρακτικής λειτουργίας της σύμβασης, η ΕΕ θα συμμετέχει στις συνεδριάσεις της ειδικής επιτροπής τις οποίες διοργανώνει τακτικά η HCCH με σκοπό τον απολογισμό της πρακτικής εφαρμογής της σύμβασης.

Ο μηχανισμός εσωτερικής αξιολόγησης και παρακολούθησης της ΕΕ θα αντιστοιχεί όσο το δυνατόν περισσότερο στον μηχανισμό απολογισμού της HCCH. Η αξιολόγηση θα διενεργείται σε τακτά χρονικά διαστήματα και θα περιλαμβάνει την αξιολόγηση των επιπτώσεων που απορρέουν από την προσχώρηση της ΕΕ στη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις, καθώς και την αξιολόγηση του κατά πόσον έχουν επιτευχθεί οι κύριοι στόχοι που επιδιώκονται μέσω της προσχώρησης. Επιπλέον, η αξιολόγηση θα περιλαμβάνει επίσης ανάλυση της σκοπιμότητας των δηλώσεων, προκειμένου να αξιολογηθεί αν πρέπει να διατηρηθούν ή να ανακληθούν οι δηλώσεις που έχουν ήδη υποβληθεί ή αν πρέπει να υποβληθούν νέες δηλώσεις.

- **Επεξηγηματικά έγγραφα (για οδηγίες)**

Άνευ αντικειμένου

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Δεδομένης της αποκλειστικής εξωτερικής αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του γεγονότος ότι η σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις επιτρέπει, δυνάμει του άρθρου 26, την προσχώρηση περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης σ’ αυτήν, η ΕΕ θα πρέπει να καταστεί η ίδια συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης, χωρίς τα κράτη μέλη, βάσει θετικής απόφασης του Συμβουλίου.

Κατά την προσχώρηση, η ΕΕ θα πρέπει επομένως να δηλώσει, κατ’ εφαρμογή του άρθρου 27 της σύμβασης, ότι ασκεί αρμοδιότητα επί όλων των θεμάτων που υπάγονται στη σύμβαση και ότι τα κράτη μέλη της δεν θα είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης, αλλά θα δεσμεύονται από αυτήν συνεπεία της προσχώρησης της ΕΕ. Σύμφωνα με το πρωτόκολλο (αριθ. 22) σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με το οποίο η Δανία δεν συμμετέχει σε μέτρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 2 της Συνθήκης, η προσχώρηση της ΕΕ στη σύμβαση για τις δικαστικές αποφάσεις δεν περιλαμβάνει τη Δανία.

Κατά την προσχώρησή της στη σύμβαση, η ΕΕ θα πρέπει επίσης να προβεί σε δήλωση σχετικά με το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 18 αυτής, εξαιρώντας από το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης τις αποφάσεις επί εμπορικών μισθώσεων ακινήτων που βρίσκονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

2021/0208 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σύμβαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχείο α) και το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η σύμβαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις στο πλαίσιο της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (στο εξής: σύμβαση) συνήφθη στις 2 Ιουλίου 2019.

(2) Η σύμβαση επιδιώκει να προωθήσει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη παγκοσμίως μέσω της ενίσχυσης της διεθνούς δικαστικής συνεργασίας. Ειδικότερα, η σύμβαση επιδιώκει να μειώσει τους κινδύνους και τα έξοδα που συνδέονται με τις διασυνοριακές δικαστικές διαδικασίες και την επίλυση διαφορών και, ως εκ τούτου, να διευκολύνει το διεθνές εμπόριο, τις επενδύσεις και την κινητικότητα.

(3) Η Ευρωπαϊκή Ένωση συμμετείχε ενεργά στις διαπραγματεύσεις που οδήγησαν στην έγκριση της σύμβασης και συμμερίζεται τους στόχους της.

(4) Επί του παρόντος, οι πολίτες και οι επιχειρήσεις της Ένωσης που επιδιώκουν την αναγνώριση και την εκτέλεση σε τρίτη χώρα δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε στην Ένωση αντιμετωπίζουν ένα κατακερματισμένο νομικό τοπίο λόγω της έλλειψης ενός ολοκληρωμένου διεθνούς πλαισίου για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Η αύξηση των διεθνών εμπορικών και επενδυτικών ροών αυξάνει αυτούς τους νομικούς κινδύνους για τις επιχειρήσεις και τους πολίτες της Ένωσης, αλλά η κατάσταση αυτή θα πρέπει να αντιμετωπιστεί μέσω ενός προβλέψιμου συστήματος διασυνοριακής αναγνώρισης και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

(5) Οι στόχοι αυτοί μπορούν να επιτευχθούν μόνο με την προσχώρηση σε ένα σύστημα αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων μεταξύ κρατών, όπως αυτό που θεσπίστηκε με τη σύμβαση. Παράλληλα, η σύμβαση θα πρέπει να επιτρέπει την αναγνώριση και την εκτέλεση στην Ένωση αποφάσεων τρίτων χωρών μόνον εφόσον τηρούνται οι θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης και δεν θίγεται το εσωτερικό κεκτημένο.

[1] ΕΕ C της , σ. .

(6) Σύμφωνα με το άρθρο 26 της σύμβασης, περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης που έχουν αρμοδιότητα επί ορισμένων ή όλων των θεμάτων που διέπονται από τη σύμβαση, όπως η Ένωση, μπορούν να υπογράψουν, να αποδεχθούν, να εγκρίνουν ή να προσχωρήσουν στη σύμβαση.

(7) Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της Συνθήκης, η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας κατά το μέτρο που ενδέχεται να επηρεάσει τους κοινούς κανόνες της Ένωσης ή να μεταβάλει την εμβέλειά τους. Η σύμβαση επηρεάζει την παράγωγη νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, ιδίως τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[2]. Ως εκ τούτου, η Ένωση είναι αποκλειστικώς αρμόδια για όλα τα θέματα που διέπονται από τη σύμβαση.

(8) Σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3 και το άρθρο 28 της σύμβασης, η προσχώρηση στη σύμβαση μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν από την έναρξη ισχύος της.

(9) Η Ένωση θα πρέπει να συνάψει τη σύμβαση μέσω προσχώρησης.

(10) Κατά την προσχώρηση στη σύμβαση, η Ένωση θα πρέπει να δηλώσει, βάσει του άρθρου 27 της σύμβασης, ότι έχει αρμοδιότητα για το σύνολο των θεμάτων που διέπονται από τη σύμβαση. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δεσμεύονται από τη σύμβαση συνεπεία της σύναψής της από την Ένωση.

(11) Στις υποθέσεις που αφορούν εμπορικές μισθώσεις, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 απονέμει αποκλειστική δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το ακίνητο. Η σύμβαση δεν περιλαμβάνει τέτοιους κανόνες αποκλειστικής δικαιοδοσίας για τις εμπορικές μισθώσεις. Ως εκ τούτου, κατά την προσχώρησή της στη σύμβαση, η Ένωση θα πρέπει να προβεί σε δήλωση βάσει του άρθρου 18 της σύμβασης, εξαιρώντας από το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης τις δικαστικές αποφάσεις επί εμπορικών μισθώσεων ακινήτων που βρίσκονται στην Ένωση.

(12) Η Ιρλανδία δεσμεύεται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 και ως εκ τούτου συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης.

(13) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 22) σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Συνάπτεται από την Ένωση η σύμβαση της Χάγης, της 2ας Ιουλίου 2019, για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: σύμβαση).

Το κείμενο της σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

[2] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

Άρθρο 2

Η Επιτροπή ορίζει το πρόσωπο που είναι αρμόδιο να καταθέσει, εξ ονόματος της Ένωσης, την πράξη προσχώρησης που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 4 της σύμβασης.

Άρθρο 3

Κατά την κατάθεση της πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 4 της σύμβασης, η Ένωση προβαίνει στην ακόλουθη δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 της σύμβασης:

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση δηλώνει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 παράγραφος 1 της σύμβασης, ότι ασκεί αρμοδιότητα επί όλων των θεμάτων που διέπονται από τη σύμβαση. Τα κράτη μέλη της δεν θα υπογράψουν, κυρώσουν, αποδεχθούν ή εγκρίνουν τη σύμβαση, αλλά θα δεσμεύονται από αυτήν συνεπεία της σύναψής της από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για τους σκοπούς της παρούσας δήλωσης, ο όρος "Ευρωπαϊκή Ένωση" δεν περιλαμβάνει το Βασίλειο της Δανίας, δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 22) σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Άρθρο 4

Κατά την κατάθεση της πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 4 της σύμβασης, η Ένωση προβαίνει στην ακόλουθη δήλωση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 18, σχετικά με τις εμπορικές μισθώσεις ακινήτων:

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση δηλώνει, βάσει του άρθρου 18 της σύμβασης, ότι δεν θα εφαρμόζει τη σύμβαση στις εμπορικές μισθώσεις ακινήτων που βρίσκονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.»

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*[3].

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

[3] Η ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμβασης θα δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.